

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817200720
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817200720.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobkyne: L.. R. F., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom T. O. XXX/X, XXX XX A., občan SR, právne zastúpená PROSMAN A PAVLOVIČ advokátskou kanceláriou, s.r.o. so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281 proti žalovanému: A. Y. Z., s.r.o., L.: XX XXX XXX, so sídlom A. č. XX, XXX XX N., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 1.462,98 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 877,66 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 877,66 EUR od 24.12.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II.V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III.Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 19,98 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, podanou na tunajší súd dňa 20.01.2017 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1.462,98 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.462,98 EUR od 24.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 22.08.2012 žalovaný uzatvoril so žalobkyňou Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v tejto zmluve žalobkyňa vystupuje ak spotrebiteľ, zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu obchodnej činnosti. Predmetná zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení zák.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka aj zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o revolvingovom úvere č. 8500014689 zo dňa 22.08.2012 absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, rozdelenie splátok na istinu, úrok a iné poplatky, adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. V čl. 8 zmluvy je inkorporovaná Dohoda o poskytnutí služby, ktorej predmetom je záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok žalobcu zaplatiť za poskytnutie tejto služby odplatu vo výške 168,17 EUR v prípade úveru, resp. 87,36 EUR v prípade revolvingu. Žalobkyňa v dobrej viere pravidelne mesačne od 18.10.2012 splácala sumu vo výške 62,69 EUR vždy k 18.dňu mesiaca a celkovo žalovanému tak zaplatila sumu vo výške 2.632,98 EUR, pozostávajúcu z istiny vo výške 1.170,- EUR a zmluvných úrokov vo výške 1.462,98 EUR. Žalovaný plnenie žalobkyne mesačne prijímal vo výške 2.632,98 EUR od 18.10.2012 do 18.03.2016. V zmluve absentujú zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby 70,02 %, pričom výška nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ktorá bola

v čase uzavretia predmetnej zmluvy 12,12 %. Dohodnutá výška úrokovej sadzby tak výrazne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy a teda ide o neplatný právny úkon. Výšku dojednaného úroku je preto potrebné vnímať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná, ide o neplatné zmluvné dojednanie, zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby a podľa § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 Zák. o spotrebiteľských úveroch je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Súdy Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach viackrát tiež označili obdobne vysokú úrokovú sadzbu za neprijateľnú a v rozpore s dobrými mravmi. V zmluve je uvedená výška RPMN ako 65,26 %, čo je nesprávne uvedená výška, pretože hodnota RPMN je nižšia ako úroková sadzba. V zmluve nie je uvedený spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, absentuje v nej aj konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva tiež nemá ďalšiu povinnú náležitosť a to adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Dňa 09.12.2016 žalobkyňa vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v lehote 14 dní od doručenia výzvy. Žalovaný bezdôvodného obohatenie nevydal. Obohatenie žalovaného predstavuje rozdiel medzi peňažnou čiastkou reálne poskytnutou žalovaným t.j. sumou 1.170,- EUR a sumou, ktorú žalobkyňa zaplatila, t.j. sumou 2.632,98 EUR teda sumu vo výške 1.462,98 EUR, ktoré obohatenie žalovaného je získané prijímaním mesačného plnenia bez právneho dôvodu. Žalovaný sa prijímaním pravidelného mesačného plnenia obohatil bez právneho dôvodu na úkor majetku žalobkyne v celkovej výške 1.462,98 EUR, čím sa naplnili základné znaky skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Žalovaný napriek výzve zo strany žalobkyne odmietol do 23.12.2016 vydať získané bezdôvodné obohatenie. Navyše žalovaný nanútil žalobkyňu ďalšie plnenia, ktoré si žalobkyňa neobjednala, k zmluve pripojil žalobkyňou nepodpísané tzv. „Zmluvné dojednania“, po splatení istiny zo strany žalobkyne prijímal od nej žalovaný plnenia, na ktoré nemal zákonný ani zmluvný nárok. Žalovaný sa tak na úkor žalobkyne obohacoval v celkovej sume 1.462,98 EUR.

2. Okresný súd Prievidza vydal platobný rozkaz dňa 25.01.2017, č. k. 18Csp/10/2017-19, ktorý spolu so žalobou doručil žalovanému dňa 16.02.2017. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odôvodnený odpor, a preto Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 01.03.2017, č.k. 18Csp/10/2017-33 zrušil predmetný platobný rozkaz.

3. Žalovaný svoj odpor proti platobnému rozkazu odôvodnil tým, že žalovaný nemá voči žalobkyňi žiadny záväzok. Okolnosti a tvrdenia v žalobe sú nedôvodné a bez opory v dôkaze. Žalovaný poprel skutkové a právne dôvody uvádzané v žalobe. Vo viacerých smeroch žalobkyňa podľa žalovaného neuvádza pravdivé informácie. Povinnosť podľa § 4 zák.č. 129/2010 Z.z. žalovaný splnil prostredníctvom zákonom stanoveného formuláru „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“. Tvrdenie žalobkyne, že zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu z dôvodu jej neprimeranej výšky je zmatečné a v rozpore s právnou úpravou, platnou v čase uzavretia zmluvy o úvere dňa 22.08.2012. Úverová zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo do Občianskeho zákonníka zavedené zák.č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.04.2015. Na úverovú zmluvu sa preto môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2012 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka v zmysle § 52 ods. 2 posledná veta je prípustné len pre vzťahy založené po jeho účinnosti. Základná úprava regulácie výšky úrokov pre úverovú zmluvu bola v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Pre určenie, aká výška úroku je prípustná je rozhodujúce ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia bola hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR v rozhodnom období t.j. k 22.08.2012 vo výške 45,60 %, dohodnutá odplata teda odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. K tvrdeniu žalobkyne, že zmluva obsahovala nesprávny údaj o výške RPMN žalobkyňa neoznačila žiadny dôkaz ani inú relevantnú skutočnosť, prečo by hodnota RPMN nemala byť správne určená. Žalovaný tiež poprel tvrdenie žalobkyne, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o dobe trvania a termín konečnej splatnosti úveru, keď z ustanovenia čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy vyplýva, jednak zo splátkového kalendára podľa cit. článku dojednaní aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi uvedené vyplýva. Zmluva teda obsahuje aj údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Taktiež obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok v splátkovom kalendári aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, nad rámec zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky. Tvrdenia žalobkyne ohľadom nedostatkov zmluvy sú nesprávne. Čo vyplýva aj z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Zmluva obsahuje všetky náležitosti, tiež údaj o adrese veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií je

obsiahnutá v čl. 12 ods. 1 zmluvných dojednaní. Ak žalobkyňa tvrdí, že uzavretie revolvingového úveru je neplatné, lebo získanie revolvingu nemá resp. možnosť jeho získania na základe uzavretej zmluvy prejavom vôle spotrebiteľa a spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, toto tvrdenie je nesprávne, žalobkyňa bez zdôvodnenia, založeného na konkrétnych skutočnostiach spochybňuje vlastný prejav vôle, z podanej žaloby nevyplýva, že by pred podpisom zmluvy nevedela, akú zmluvu uzatvára, a čo je jej obsahom. Žalovaný tiež popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa dohody o poskytnutí služby. Z tvrdení žalobkyne nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom má spočívať neprijateľnosť poplatkov, žalobkyňa pritom v žalobe nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne. Tvrdenie, že platba je podľa danej dohody považovaná za neprijateľnú podmienku je nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne skutočnosti ani dôkazy na preukázanie v tom, v čom sú dôvody nerovnováhy v postavení strán. Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka a predmetná odplata je cenou plnenia. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku uplatňovaného žalobkyňou. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu zo dňa 27.03.2017 uviedla, že žalovaný jej pred uzatvorením zmluvy neposkytol informácie v zmysle § 4 zák. o spotrebiteľských úveroch vo forme formulára Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere a teda porušil právnu úpravu už pred uzatvorením zmluvy. Ak žalovaný k výške úrokovej sadzby poukázal na údajný rozpor s právnou úpravou platnou v čase uzatvorenia zmluvy a zákaz retroaktivity, s poukazom na § 52 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (účinný v čase uzatvorenia zmluvy) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Tvrdenia žalovaného o zákaze retroaktivity považuje žalobkyňa za účelové zo strany žalovaného a bez opory v právnom poriadku SR. Na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva a toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Aplikácia § 502 Obchodného zákonníka je vylúčená. Žalovaný ďalej účelovo zamieňa pojmy odplata (§ 53 ods. 6 OZ) a výška ročnej úrokovej sadzby. Jeho argumentácia k odplate podľa cit. ust. OZ je zmätočná, opakovane sa týmto argumentom zaoberali súdy SR a zhodne ustálili, že výška úrokovej sadzby podstatne prevyšujúca mieru z úverov obchodných bánk je neplatným zmluvným dojednaním. Dňa 22.08.2012 žalovaný uzatvoril so žalobkyňou okrem predmetnej zmluvy aj zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500014690 (sp. zn. 12Csp/10/2017 Okresný súd Prievidza) a tieto zmluvy sú identické čo do výšky úveru aj zmluvných podmienok, žalovaný v jeden deň uzatvoril identické úverové zmluvy a podmienil tak poskytnutie úveru žalobkyne uzatvorením dvoch identických zmlúv . K nesprávnej výške RPMN uvedenej v zmluve žalobkyňa uviedla, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia (rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/672/2014). Žalobkyňa od žalovaného reálne obdržala sumu istiny vo výške 1.001,83 EUR a nie žalovaným uvádzaných 1.170,- EUR a to z dôvodu zaúčtovania poplatku za uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb inkorporovanej vo formulárovej zmluve, reálne poskytnutá istina žalobkyne z úveru bola teda 1.001, 83 EUR. Skutočná výška RPMN pre úver je na úrovni 92,98 % namiesto v zmluve nesprávne uvádzaných 65,26 %. Zákonodarca vyžaduje pri termíne konečnej splatnosti, aby tento bol určený presným dátumom, rovnako základnou obsahovou náležitosťou vyžadovanou zákonodarcom je vyčíslenie, aká časť každej splátky pripadá na istiny, aká na úroky resp. poplatky (s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/214/2016). Žalobkyňa plnila na základe bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy a neplatnej dohody o poskytnutí služby peňažné plnenie, pričom od 18.02.2014 začala žalovanému plniť nad rámec reálne poskytnutej istiny v celkovej výške 1.462,98 EUR, čím dobromyseľne uhradila všetky údajne vzniknuté záväzky zo zmluvy. Nakoľko žalovaný nepristúpil na riešenie predmetnej veci mimosúdnou cestou, bola uplatnená pohľadávka žalobkyne na tamojšom súde žalobou, doručenou súdu 20.01.2017. Žalovaný sa odo dňa 18.02.2014 obohatil o sumu v celkovej výške 1.462,98 EUR. Podľa ust. § 107 ods. 2 OZ začala plynúť objektívna premlčacia doba dňom prijatia bezdôvodného obohatenia, v danom prípade teda 18.02.2014 a nasl. a subjektívna premlčacia doba od dňa kedy právny zástupca žalobkyne informoval žalobkyňu o tom, že zmluva nie je v súlade s právnou úpravou a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo bolo dňa 14.12.2016, kedy právny zástupca prevzal zastúpenie žalobkyne v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené považuje žalobkyňa vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú.

5. Súd pojednával v neprítomnosti žalobkyne, žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí boli z pojednávania ospravedlnení a vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobkyne na

pojednávání, oboznámením s listinnými dôkazmi, a to najmä so žalobou, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru / zmluva o revolvingovom úvere č. 8500014689 zo dňa 22.08.2012, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného, Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zmluva č. 8500014689 zo dňa 04.10.2016, Oznámením žalovaného o úhrade všetkých záväzkov žalobkyňou z 04.10.2016, Predsporovou výzvou žalobkyne z 09.12.2016, platobným rozkazom zo dňa 25.01.2017, č.k. 18Csp/10/2017-19, odporom žalovaného zo dňa 20.02.2017 s prílohami, uznesením súdu z 01.03.2017, vyjadrením žalobkyne k odporu žalovaného zo dňa 27.03.2017, vyjadrením žalovaného zo dňa 06.09.2017 ako aj ostatným obsahom súdneho spisu.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Dňa 21.08.2012 písomnou žiadosťou žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru, pričom v žiadosti v bode 5 uvádzala, že požaduje úver vo výške 1.170,- EUR so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach, mesačnou splátkou 62,69 EUR, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) sumou 2.632,98 EUR, predpokladanou RPMN za úver 70,02 %, ročnou úrokovou sadzbou 70,02 %, priemernou RPMN za úver 45,60 %. Ďalej sa v žiadosti uvádza suma revolvingu 616,87 EUR, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 504,56 EUR, predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 % a ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 76,21 %. V žiadosti sa ďalej nachádzajú údaje o schválenom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru 1170,- EUR, splatnosťou úveru v 42 splátkach, s mesačnou splátkou 62,69 EUR, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť 2 632,98 EUR, RPMN za úver 65,26 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,02 %, priemernou RPMN 45,60 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 616,87 EUR, celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1504,56 EUR. Predpokladaná RPMN úveru mala byť po poskytnutí revolvingu 70,02 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. V bode 6 zmluvy sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere a to v sume 1.170,- EUR so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach, mesačnou splátkou 62,69 EUR, celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) sumou 2.632,98 EUR, RPMN za úver 70,02 %, ročnou úrokovou sadzbou 70,02 %, priemernou RPMN za úver 45,60 %, sumou revolvingu 616,87 EUR, celkovou čiastkou pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 504,56 EUR. V bode 8.1 v časti Dohody o poskytnutí služby uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka je upravená dohoda o odplate za poskytnutie služby za odklad splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 EUR a za poskytnutie služby za odklad splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 EUR. V ďalších ustanoveniach zmluvy je upravená splatnosť tejto odplaty a spôsob započítania. Zmluva je podpísaná žalobkyňou dňa 21.08.2012 a žalovaným dňa 22.08.2012.

Žalobkyňa zaplatila žalovanému na splatenie predmetného úveru od 18.10.2012 do 18.03.2016 celkom sumu 2.632,98 EUR. Uvedenú skutočnosť žalovaný neurobil spornou.

Listom zo dňa 09.12.2016 vyzval právny zástupca žalobkyne žalovaného na uzavretie dohody o urovaní a vrátenie preplatku vzniknutého bezdôvodným obohatením.

Žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 20.01.2017 a žaloba bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 16.02.2017 spolu s platobným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.01.2017, č. k. 18Csp/10/2017- 19. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odôvodnený odpor.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 13.12.2017 pred súdom uviedol, že vzhľadom na absenciu zákonných náležitostí ako aj neprimeranú výšku úrokovej sadzby žalobkyňa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa zaplatila žalovanému viac ako jej bola poskytnutá istina úveru, preto žiada ten preplatok vzhľadom na fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, absolútnej neplatnosti dojednania o úrokovvej sadzbe ako bezdôvodné obohatenie. Žalovaný vzniesol námietku premlčania bez jej bližšieho odôvodnenia. Okresný súd Dunajská Streda v obdobnej veci (sp. zn. 16C/4/2017) sa v tomto smere nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, že žalobca sa dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu až okamihom, kedy vyhľadal odbornú právnu pomoc. Podľa judikatúry sa totiž oprávnený dozvie o bezdôvodnom obohatení vtedy, kedy sa dozvie o skutkových okolnostiach, zakladajúcich dôvod neplatnosti zmluvy. Žalovaný, vznášajúci námietku premlčania je potom podľa ust. čl. 8 základných princípov ale aj § 150 CSP povinný podprieť túto námietku riadnymi skutkovými tvrdeniami a dôkazmi, je povinný dokázať, kedy došlo k plneniam, ktoré tvoria bezdôvodného obohatenie, resp. že k nim došlo viac ako 2 roky pred podaním žaloby. Pokiaľ žalovaný takéto skutkové tvrdenia nepredniesol vo svojom podaní, ale ani na pojednávaní, ani ich nedokázal, neuzniesol ani

argumentačné bremeno, ani dôkazné bremeno a nemožno jeho námietku premlčania považovať za opodstatnenú. Pričom žalovaný takúto konštrukciu vety alebo resp. prostriedku procesnej obrane používa asi vo všetkých svojich vyjadreniach, ale ani raz neuviedol, kedy podľa neho mala začať plynúť objektívna resp. subjektívna premlčacia lehota. Podľa ďalšieho právneho názoru, pokiaľ ide o námietku premlčania v plynutí subjektívnej premlčacej lehoty podľa Krajského súdu v Nitre (sp. zn. 25Co/119/2015) alebo napr. Okresného súdu Levice (sp. zn. 8Csp/88/2017), začína plynúť premlčacia lehota od zaplatenia poslednej splátky, kedy už nebol dlžník v ohrození zosplatenia úveru, nebol v ohrození výkonu zrážok zo mzdy, až zaplatením poslednej splátky a doručením listu - oznámenia o skončení a zaplatení úveru zo strany žalovaného možno začať uvažovať o začatí plynutia 2 - ročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Bolo by v rozpore so všeobecnou zásadou spravodlivosti, ak by táto lehota plynula ešte počas plnenia, pokiaľ bol žalobca úmyselne uvádzaný žalovaným do omylu a tieto plnenia boli vynucované. Podľa názoru žalobkyne v tomto konaní premlčania lehota plynie od zaplatenia poslednej splátky žalobkyňou, čo bolo v tomto prípade 18.03.2016, kedy žalobkyňa zaplatila poslednú splátku. Žalovaný potom zaslal žalobkyni Oznámenie o skončení a zaplatení úveru a vtedy odpadla akákoľvek pochybnosť, či je úver splatený. Názor Krajského súdu v Trenčíne vyslovený v konaní sp. zn. 12Csp/10/2017 (kde bolo podané žalobcom dovolanie na Najvyšší súd SR), tu žalovaný riešil len úrokovú sadzbu, nijakým spôsobom neriešil námietku premlčania. Žalobkyňa na základe uvedeného trvala na žalobnom nároku v celom rozsahu a nepovažuje ho za premlčaný. Má za to, že žalovaný neuviedol, kedy mala uplynúť premlčania lehota a v zmysle novej zásady Civilného sporového poriadku zodpovednosti strany za výsledok sporu bremeno tvrdenia žalovaný v tomto smere neuniesol.

7. Súd po právnej stránke podanú žalobu posúdil podľa týchto ustanovení zákonov:

-Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

-Podľa § 53 ods. 1, 2 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

-Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

-Podľa § 451, ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

-Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

-Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o

úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluva o vkladovom účte (§ 716).

-Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

-Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

-Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

-Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

-Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

-Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

-Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1, b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

-Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

-Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

-Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

-Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., od výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500014689 zo dňa 22.08.2012, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom z úverového vzťahu je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by jej bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania, a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Na druhej strane je nepochybné, že veriteľ uzatváral predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo je zjavné aj z výpisu z Obchodného registra, kde týmto predmetom (okrem iných) je „poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov“. Z toho dôvodu sa veriteľ považuje za dodávateľa. Zo samotnej zmluvy a jej zmluvných dojednaní je zrejmé, že žalobkyňa nemohla individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené „na predtlačenom formulári“, nakoľko sa uzavierali vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Z obsahu zmluvy, s prihliadnutím na právne postavenie účastníkov zmluvy má súd za to, že úver bol žalobkyni poskytnutý ako spotrebiteľovi. Právna úprava, týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj znenie, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 taktiež vyplýva prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva a to aj na právne vzťahy, založené pred účinnosťou ust. § 52 ods. 2 tretej vety OZ. Podľa názoru súdu súčasná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď ide o absolútny obchodný záväzkový vzťah. Predmetná zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 zákona č. 129/2010 Z. z.; Súd skúmal samotnú zmluvu (ktorú žalobkyňa považuje v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov) a dospel k záveru, že tento právny vzťah založený zmluvou označenou ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú „Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT spol. s r.o.“ ďalej len ako „Zmluvné dojednania“. Podľa bodu 2.1 Zmluvných dojednaní: „Zmluva o RÚ sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1, Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť podpisom Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa.“ Vzhľadom na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu v obdobných veciach k platnosti či neplatnosti uzatvorenej predmetnej zmluvy, mal súd za to, že k platnému uzavretiu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy došlo. Predmetom konania je nárok žalobkyne uplatnený voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy.

9. Po preskúmaní zmluvy č. 8500014689 súd dospel k týmto záverom. Zo zmluvy vyplýva, že žalobkyni bola poskytnutá a reálne žalovaným vyplatená len suma úveru 1.001,83 EUR (1. 170,- EUR mínus 168,17 EUR), teda nie suma úveru 1.170,- EUR. Za neprijateľný považuje súd postup žalovaného, ktorý si stiahol pri vyplatení sumy úveru žalobkyni odplatu za službu v zmysle č. 8 ods. 8.1 písm. a) Dohody o poskytnutí služby, ktorou žalovaný nanútil žalobkyni službu - možnosť odkladu troch splátok úveru, pričom túto odplatu si vyúčtováva v čase uzavretia zmluvy a to bez ohľadu na to, či žalobkyňa bude mať o takúto „službu“ vôbec záujem. V predmetnej veci je navyše preukázané, že žalobkyni takýto odklad ani poskytnutý nebol o to viac, že predmetný spotrebiteľský úver splácala riadne a pravidelne mesačnými splátkami vo výške 62,69 EUR až do úplného zaplatenia dňa 18.03.2016. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalovaného na takúto neprímerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, splatnosť tejto odplaty ihneď pri poskytnutí úveru a jednostranne započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov považuje súd za neprijateľnú

zmluvnú podmienku, a teda neplatnú i v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože je výrazne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. O takejto neprijateľnej zmluvnej podmienke už o.i. rozhodoval Krajský súd v Prešove vo veciach pod sp. zn.: 7Co/220/2014, 17Co/294/2014, 20Co/99/2014 a 15Co/80/2015. V zmysle uvedeného považuje súd dojednanú zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru vo výške 1.631,15 EUR vo vzťahu k skutočne poskytnutej čiastke žalobkyni 1.001,83 EUR za neplatné zmluvné dojednanie, pretože takáto odmena za poskytnutie úveru, ktorá by mohla plniť funkciu odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov - úroku je neprimerane vysoká a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože predstavuje 162,82 % z celkovo poskytnutej čiastky. Výška úrokov alebo odmeny nie je síce zákonom stanovená a tieto sú predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, nesmie sa však priečiť dobrým mravom, inak je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Okrem toho Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v zmluve je evidentne nesprávne uvedená ročná úroková sadzba 70,02 % a výška RPMN 65,26 %. Pri reálnej výške úveru 1.001,83 EUR a sumy, ktorá mala byť splatená vo výške 2.632,98 EUR /62,69 EUR x 42/ predstavuje pri dobe splácania 42 mesiacov výška ročnej úrokovej miery 31,79 %, pričom veriteľ uvádza v zmluve výšku ročnej úrokovej sadzby 70,02 %, čo je nesprávny údaj, teda zmluva neobsahuje žiadny údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Ďalej je v zmluve nesprávne uvedená RPMN, pretože pri takomto úvere predstavuje RPMN 92,96 %, pričom výška RPMN v zmluve je 65,26 %, čo je taktiež nesprávny údaj v neprospech spotrebiteľa a zmluva teda neobsahuje zákonom stanovený údaj (výpočet podľa www.o-peniazoch.zoznam.sk). V zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa mala preto povinnosť splácať len úver v časti poskytnutej úverovej istiny, pričom v skutočnosti jej boli poskytnuté peňažné prostriedky v sume 1.001,83 EUR a pokiaľ žalobkyňa zaplatila do podania žaloby na súd sumu 2.632,98 EUR (čo nerozporoval ani žalovaný), zaplatila žalobkyňa žalovanému o 1.631,15 EUR viac ako bola povinná. Žalobkyni tým vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 OZ z dôvodu, že žalovaný od žalobkyne prijal finančné prostriedky bez právneho dôvodu. Súd má za to, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 22.08.2012 č. 8500014689 je platná, ale v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročná a bez poplatkov. Preto ak žalovaný poskytol žalobkyni finančné prostriedky vo výške 1.001,83 EUR a žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 2.632,98 EUR, z uvedeného vyplýva, že sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 1.631,15 EUR. Žalobkyňa si na súd podanou žalobou uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len vo výške 1.462,98 EUR, teda v menšom rozsahu, pričom súd je žalobou viazaný. V zmysle § 451 ods. 1, 2 OZ platí, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu a tiež platí, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. V konaní žalovaný vzniesol vo veci námietku premlčania, na ktorú súd musel prihliadať v zmysle § 100 ods. 1 OZ. Po posúdení jej dôvodnosti potom dospel k záveru, že žalovaným vznesená námietka premlčania je čiastočne dôvodná. Vzhľadom na to, že si žalobkyňa voči žalovanému uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.462,98 EUR na súde dňa 20.01.2017, pričom k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo platbami žalobkyne realizovanými dňa 18.01.2014 vo výške 1,21 EUR, dňa 18.02.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.03.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.04.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.05.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.06.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.07.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.08.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.09.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.10.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.11.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.12.2014 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.01.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.02.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.03.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.04.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.05.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.06.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.07.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.08.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.09.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.10.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.11.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.12.2015 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.01.2016 vo výške 62,69 EUR, dňa 18.02.2016 vo výške 62,69 EUR a dňa 18.03.2016 vo výške 62,69 EUR, pričom súd vychádzal z tvrdenia žalobkyne, uvedeného v žalobe, že v dobrej viere pravidelne mesačne počnúc od 18.10.2012 splácala sumu vo výške 62,69 EUR až do 18.03.2016, kedy žalovaný toto tvrdenie v konaní neurobil sporným. Na istinu v sume 1.001,83 EUR žalobkyňa zaplatila 15 splátok v sume 62,69 EUR a 16. Splátku 18.01.2014 v sume 61,48 EUR na istinu a vo zvyšku (1,21 EUR) už na úroky a poplatky. Na základe uvedeného nie je nárok žalobkyne premlčaný v zmysle § 107 ods. 1, 2 OZ v časti o zaplatenie 877,66 EUR, t. j. sumy, ktorú žalobkyňa zaplatila žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia po 20.01.2015, keďže právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa

oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, dospel súd k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovaným je v časti dôvodná, a preto žalobu čiastočne zamietol z dôvodu premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd mal za to, že len dva roky spätne od podania žaloby (dňa 20.01.2017) mohol priznať žalobkyňi vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. súm, ktoré zaplatila žalobkyňa žalovanému titulom vrátenia predmetného úveru po 20.01.2015. V danom prípade teda sumy 62,69 EUR zaplatenej žalobkyňou žalovanému dňa 18.02.2015, 18.03.2015, 18.04.2015, 18.05.2015, 18.06.2015, 18.07.2015, 18.08.2015, 18.09.2015, 18.10.2015, 18.11.2015, 18.12.2015, 18.01.2016, 18.02.2016 a 18.03.2016, t. j. celkom 14 mesačných splátok po 62,69 EUR, t. j. sumy 877,66 EUR. Vo zvyšku súd žalobu zamietol ako nedôvodnú pre premlčanie tohto nároku. Súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že premlčacia lehota plynie od zaplataenia poslednej splátky žalobkyňou, čo bolo v tomto prípade 18.03.2016. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 6.9.2017, sp. zn. 17Co 315/2017, „pre posúdenie okamžiku vzniku vedomosti žalobkyne o tom, že žalovanému uhrádzala platby nad rámec poskytnutej istiny je významné, kedy žalobkyňa preukázateľne získala informácie, na základe ktorých si mohla urobiť dostatočný úsudok o tom, že jej platby titulom predmetnej úverovej zmluvy presiahli v úhrne výšku istiny úveru poskytnutej zo strany žalovaného tým, že splátky úveru uhrádza sám dlžník v jemu známej výške je možné úsudok o okamžiku zaplataenia sumy zodpovedajúcej istine urobiť na základe jednoduchého matematického výpočtu. Preto sa dlžník musí dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamžikom, kedy uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvý krát preplatí. Vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku sankcie zakotvenej v právnej úprave spotrebiteľských úverov vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny“.

10. K námietke žalobkyne, že žalovaný námietku premlčania bližšie nešpecifikoval, súd záverom udáva, že na formu námietky premlčania zákon nestanovuje žiadne požiadavky. Námietka premlčania nemusí byť uplatnená dokonca ani písomnou formou, čo vyplýva z § 100 veta druhá Občianskeho zákonníka. To, či námietka premlčania bola žalovaným uplatnená dôvodne súd skúma vo väzbe na zistený skutkový stav veci. Je však nepochybné, že strana sporu musí uplatniť námietku premlčania tak, aby prejav jej vôle bol jednoznačný, určitý a zrozumiteľný, čo v predmetnom konaní žalovaný urobil v ním podanom odpore. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že sa vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného musel v konaní zaoberať, hoci k nej žalovaný nepodal bližšie vyjadrenia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.05.2008 sp. zn. 32 Cdo 4291/2007 námietka premlčania je bezdôvodná, ak z obsahu spisu a skutkových zistení súdu prvého stupňa nemožno bez ďalších okolností a dôkazov posúdiť premlčanie práva, t. j. že márne uplynula premlčacia doba. Súd má za to, že na základe vykonaného dokazovania bolo možné posúdiť premlčanie a preto sa námietkou premlčania zaoberal.

11. Žalobkyňa si uplatnila voči žalovanému aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.462,98 EUR od 24.12.2016 do zaplataenia, t. j. počnúc dňom, ktorým žalovaný odmietol žalobkyňi vydať bezdôvodné obohatenie. V zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal súd žalobkyňi uplatnený zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % no len z nepremičanej sumy 877,66 EUR od 24.12.2016 do zaplataenia, t. j. odo dňa, kedy žalovaný riadne vedel, že si žalobkyňa voči nemu uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vo zvyšku príslušenstvo zamietol.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 877,66 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 877,66 EUR od 24.12.2016 do zaplataenia titulom dôvodne uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol z dôvodu premlčania.

13. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (CSP). V konaní si žalobkyňa uplatňovala nárok na zaplataenie sumy 1.462,98 EUR, priznaná jej bola suma 877,66 EUR. Žalobkyňa mala v konaní úspech v rozsahu 59,99 %, žalovaný mal úspech v rozsahu 40,01 %. Čistý úspech žalobkyne v konaní predstavuje 19,98 % a v takomto rozsahu potom žalobkyňi vznikol nárok na náhradu trov konania. O výške trov rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).